

Poetiskt om mellanförskap

På centralstationen i Malmö möter Navid Modiri en kvinna med ett barn i famnen, mitt i den stora flyktingströmmen undan krig och förföljelse.

Det väcker minnen. Från hans egen flykt som barn med familjen och den första tiden i ett främmande land. Och hur det kom att bli.

Om nyårsfyrverkerierna som fortfarande gör att han vill gömma sig, tillsammans med den svenska flickvännens lilla rädda hund.

Det är en poetisk reflekterande berättelse "om flykt och mellanförskap". Insikten om att livet i det nya landet inte är en tillfällig tillvaro – i väntan på att kunna återvända.

Ja kanske inte så mycket för Navid som vuxit upp här, som har sina vänner, jobb och förankring här. Men för pappa, som kom för 20 år sen, som burit bilden av ett annat "hemma" inom sig. Som inte kommer att känna sig hel vare sig här eller i Iran. Som inser att det inte längre handlar om ett antingen eller, utan om ett både och.

Maria Wallin

Hej syster
Navid Modiri
Forum